

տւեալ խորագրով ունի երկասիրութիւն մը՝ որ կը գտնուի Ս. Յակոբի Մատենադարանին մէջ. «Ներքողեան ի քաղումն վրդ. ի խրոյ Պետրոս կրդ. Կարխաղեոյ եւ Գրիգորի Ուռնայեցոյ այն է Սրապիտն կրդ. անհարթ չափաբերութեամբ, գրեալ ի թՎ. ՌԾԷ (= 1608) զկնի ԺԴ աւուր վախճանին Պետրոսի»:

ԿԱՐԱՊԵՏ ՔԶ.— 1681ին կրկին անգամ ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը. իր որդին է Յովհաննէս Սրկ. որ ձեռագրի մը մէջ ունի հետեւեալ յուշագրութիւնը. «... զհայրն իմ մահճեսի տէր կարապետն եւ զմայրն իմ խաւումն, որ փոխեցաւ յայս կենացս (ի) թվականիս հազար հարիւր քսան» (= 1671). եւ ապա այլ գրչով. «եւ ՌՃԼ (= 1681) թվականիս հայրն իմ գնաց ի Ս. քաղաքն Երուսաղէմ կրկին անգամ. եւ ի Ս. Սարգիս տօնի առաջաւորաց փոխի այս կենացս». (էջմ. Յուգ. Թ. 1672. Անեցի, էջ ԺԸ—ԺԹ):

ԿԱՐԱՊԵՏ Ա. ՔԶ. Տ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ, ՊԱՐՏԻԶԱԿՑԻ.— Որդի Տէր Գրիգոր ՔԶ.ի, որուն կենդանութեան իսկ քհ. կը ձեռնագրուի Աղանի Ստեփանոս արքեպս.էն: Կ'այրիանայ Կարապետ քհ. մահուամբ իր երէցկնոջ՝ որմէ ունեցած էր երեք աղջիկ եւ մանչ մը՝ Յովհաննէս անուն, վաղամեռիկ եղած: Այս դառն մահերը թէև մեծ վիշտ կը պատճառեն քահանային, բայց ան ալ աւելի կը նուիրուի իր քահանայական պաշտօնին քարոզութեամբ Աւետարանին եւ ծառայութեամբ Ս. Եկեղեցիին: Կարապետ քհ. Պարտիզակի մէջ առաջին անգամ կը հաստատէ տուժարներ ձնեոց եւ մեռեոց յատուկ, կը գրէ Պարտիզակ գիւղին հիմնարկութեան պատմութիւնը. Ս. Յակոբ եկեղեցիին շինութեան Պատմութիւնը եւ յիշատակումն մը ընտանեկան դիպուածներու. բայց յիշեալ քհ.ին գլուխ գործոցը կարելի է նկատել 1838 Ապր. 30 Շաբաթ օրը Պարտիզակի մէջ նահատակուած Յովհաննէս Փիրեկեանի վկայաբանութիւնը, զոր յօրինած է թէ՛ արձակ եւ թէ՛ չափաւ: Ինքը յօրինած է նաև նոյն նահատակին Տապալակագիրը:

Կարապետ քհ. երկիցս կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը, երկրորդ անգամ՝ 1857ին: Կ'աւանդուի թէ՛ առաջարկուած է իրեն վեղար ստանալ Ս. Յակոբի մէջ եւ ծառայել վանքին. բայց ան մէջ բերելով իր ժողովրդեան հովուութեան պարտականութիւնը՝ չի ընդունիր եւ կը մեկնի հայրենիք ու քիչ ժամանակ ետ ապրելով կը վախճանի հոն: Կարապետ քհ. ժողովրդասէր եւ զոր-